

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

579. An Episcopus duarum diæcesium, acceptando alternativam pro una, censeatur aut teneatur hoc ipso etiam eam acceptare pro altera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

visus capere non poterit possessionem, quousque constiterit, conditionem appositam veram esse ob periculum intrusionis, ac ita Ordinarius cavere debet in literis provisionis. Castrop. *loc. cit. num. 6.* Garc. *num. 777. & 779.* qui etiam n. 778. addit, sic quoque Episcopum probabiliter dubitantem, num Romæ facta dicta recognitio, non posse licite providere de beneficiis vacantibus in mense Martii vel Septembr. (qui aliàs, seclusa alternativâ, competeant Ordinario vi regulæ reservatoris 8. mensium) nisi sub dicta conditione.

Quaestio 579. Num Episcopus duarum Diocesium acceptando alternativam pro una, censetur aut teneatur hoc ipso etiam accipere pro altera?

Respondeo negativè; expedire enim potest, ut acceptet pro una, & non pro altera. Card. de Luca. *de benef. d. 19. n. 5.* ubi, quod id ipsum procedat, etiam si istæ Dioceses essent unitæ principaliter, & citat pro hoc Gonz. *gl. 58. num. 22.* & dicit, sic absolute supponi in *Casarang. beneficii.* apud Garc. n. 706.

Quaestio 580. An, & qualiter missis jam literis, sed nondum factâ dictâ recognitione Romæ, vel etiam eâ jam factâ possit Ordinarius penitere, & se ad jus commune reducere?

Respondeo ad primum: ante factam recognitionem à Datario certum est, quod possit Ordinarius penitere, & penitendo declinare alternativam; cum ante illam ei nihil adhuc concessum sit, sed is procuret, ut concedatur; adeoque desistere potest à procuratore. Castrop. *cit. p. 23. §. 4. n. 11.* ex Gonz. *gl. 63. à n. 22.* Verum tenetur tunc Ordinarius monere nuncium, vel ipsum Datarium de hac penitentia, ne literæ missæ, & jam revocata, adeoque nulla recognoscantur & approbentur, & sic Papa irideatur: quin & in suis provisionibus detrimentum patiat; cum satis probabile sit, ex vi revocationis, etiam non intimatæ, cessare acceptationem factam. Castrop. *loc. cit.* verum circa hoc

2. Respondeo secundò: si antequam nuncius vel Datarius moneatur de hac penitentia Ordinarii, Datarius literas ab eo missas recognoscat & approbet, probabiliter recognitio & approbatio est valida, non obstante revocatione non intimatâ; eò quod juxta textum *Clem. 1. de renunciatione.* cessio beneficii teneat, quousque hæc cessio fuerit intimata, ut illusio & variatio in personis ecclesiasticis vitetur. Adeoque jam verum non est, quod factâ revocatione acceptationis non intimatâ, non sit amplius acceptatio; cum acceptatio firma perficitur, neque valeat cum effectu revocari ab acceptante, quousque is revocationem notificet. Castrop. *ibid. n. 12.* ex Gonz. *loc. cit. n. 48.*

3. Respondeo tertio: postquam literæ dictæ recognoscuntur à Datario & approbatae, revocari non potest acceptatio cum effectu sine scitu & consensu Pontificis; cum enim, ut dictum, ista concessio involvat contractum initum ex mutuo consensu Papæ & Ordinarii, hinc resultat, quod sola declaratio Ordinarii declarantis, nolle se amplius uti alternativâ jam acceptatâ, non sufficiat, cum distractus exigit eundem simultaneum consensum,

P. Lauren. Fori Benef. Tom. 11.

qui in contractu requisitus erat. C. de Luc. *de benef. d. 93. n. 3.* citans Gonz. *gl. 58. n. 14.* Mand. *conf. 18. n. 8.* Put. *decis. 88. l. 3.* item Corrad. *l. 3. c. 6. num. 10. & 12.* Sed neque tenetur Papa renunciationem hanc admittere, sed eam rejicere potest, si causæ legitimæ illius non proponantur, Castrop. *loc. cit. §. 5. n. 3.* solet nihilominus quandoque hujusmodi renunciationem admittere. Corrad. *loc. cit. n. 11.* ubi etiam hujus rei praxin ponit ex Gonz. *gl. 58. n. 23.* quod nimirum, postquam Papæ porrectus est libellus duplex, illum ad Datarium remittit, qui illius nomine aut admittere aut rejicere solet; prout sibi bene visum ob causas in libello expressas. Et tunc nihil aliud agitur, quam quod acceptatio semel facta cancelletur & cassetur de libro Dataris, & in margine cassatio acceptationis cum anno, mense, die, annotatur. Castrop. *loc. cit. §. 5. n. 33.*

4. Respondeo quartò: neque etiam iudicet Ordinarius, absentando se à Diocesi sua, potest revocare acceptationem alternativam sine consensu Papæ; per solam enim absentiam Episcopi non resolvitur alternativa in præjudicium Papæ; sed solum inducitur simplex suspensio in præjudicium Episcopi. Lott. *l. 2. q. 41. n. 47.* citans Rot. in *Faventina Canonisatus.* 16. Decemb. 1585. Quamvis tamen in isto casu pro resolutione alternativæ sufficiat consensus implicitus Papæ, ut, si ipse conferat contra usum alternativæ: ubi enim consensus requiritur, non minus tacitus, quam expressus attenditur juxta *Decium conf. 31. n. 4.* & *Surd. conf. 355. n. 16.* Lott. *n. 48. & 49.* Ac propterea, si post acceptatam alternativam doceretur, non tantum Episcopum contulisse jure suo ordinario in suis 4. mensibus, sed etiam Papam in suis 8. utique contractus hic censeretur contrario consensu resolutus; eò quod Papa videretur approbasse recessum Episcopi. Lott. *num. 50. & 51.* citans pro hoc decis. Rotæ in *Paduana Prioratus.* 18. Maji 1611, in qua tamen dictum, ut Lott. *n. 52.* gratiam alternativæ pendere ex consensu Papæ, non ex scriptura acceptationis, quæ exigitur, ut inde probetur factum acceptationis. Adeoque e contra necessarium non est, ut contrarius consensus, Papæ nimirum, quo in dictam dissolutionem alternativæ contentit, per scripturam iustificetur; nam neque scriptura est necessaria pro recessu à contractu celebrato in scriptis, nisi scriptura fuerit adhibita pro forma contractus, eò quod contrahentes à principio noluerint aliter valere contractum, quam si in scriptis fieret. Lott. *n. 53. & 54.*

Quaestio 581. Ad qua beneficia se extendat alternativa?

Respondeo primò in genere, videnda esse, quæ dicta sunt supra ad primam partem hujus regulæ, in quaest. quænam beneficia cadant sub reservatione mensium; ad eadem enim extendit se alternativa, exceptis solum iis, quæ non sunt liberæ collationis. Chok. *hic gl. 16. n. 1.* hinc

2. Respondeo secundò: extendere se illam ad omnia beneficia, sive sint cum cura, sive absque cura; sive regularia, sive secularia, qualitercunque qualificata &c. quæ aliàs reservata non sunt, & ad liberam ipsorum Episcoporum dispositionem spectant; qualia sunt, quæ Episcopi absque alterius dispositione, electione, præsentatione, consilio, consensu vel interventu providere possunt, seu quorum provilio à solius Episcopi voluntate dependet.